మళ్ళీ పెళ్ళి

ఉలాపు బాలకేశవులు

విజయనగరం మరో మూడురోజులుందనగా సుజాత భర్త శేఖర్‌తోనూ, రెండేళ్ళ కూతురుతోనూ పుట్టింటికి చేరుకుంది. పండుగ భోజనం ఎక్కువ అవటంవల్ల, దానికి ప్రయాణపు బడలిక తోడవటం వల్ల సుజాత, శేఖర్ పక్కలమీదకు జేరారు. చిన్న కునుకు పట్టేవరికలా వీధిలో ముష్టివాడు కేకలు మొదలు పెట్టాడు. తల్లి సుశీలమ్మ వాడి సంగతి చూసుకుంటుందని బద్ధకంగా పడుకుంది సుజాత. అయితే సుశీలమ్మకూడా అప్పుడే పని పూర్తి చేసుకొని నడుము వాల్చింది. ముష్టివాడు గొంతుక పెంచి, 'తలి చావు పీ తల్లీ' ఎండాపూట పసిపిల్ల కడుపు మాడుతోంది తల్లీ! బారెడు ముక్కలు పద్దు ఓ ముద్ద అన్నం చాలు— తల్లీ!...' అంటూ అరుస్తున్నాడు. సుజాత లేచి వీధిలోకి వెళ్ళి చూసింది. ఓ గడ్డాల మనిషి ఓ రెండేళ్ళ పిల్లనెత్తుకొని జాలిగొలిపేలా నిలబడి వున్నాడు. తన కూతురంతే వయస్సుగల ఆ పిల్లని చూశాక సుజాత నిలబడలేక పళ్ళెం నిండా పప్పు అన్నం - కూర పెట్టుకొని వచ్చి ఆ ముష్టివాడి అల్యూమినియం గిన్నెలో పడేసింది. ముష్టివాడు సుజాతను దీవించి వెళ్ళిపోయాడు.

ఖాళీ పళ్ళెం పట్టుకొని వీధిలో అల్లాగే నిలబడి సుజాత ఆలోచనలో పడ్డది. విజయ్ అన్నయ్య భార్య పోయి ఆరు నెలలు అయింది. అప్పుడు వద్దామంటే తనకి కుదరలేదు. ఇప్పుడెలా వున్నాడో? భార్య పోగానే ఓ పది రోజులపాటు మతిలేనివాడిలా ఆఫీసుకి కూడా వెళ్ళకుండా తిరిగాడట. పిల్లల్ని నెలరోజులు అమ్మ కనిపెట్టి ఉందట. గడ్డం కూడా పెంచాడట. గడ్డంతో విజయ్‌ని ఊహించుకుంటే చాల బాధగా ఉంది అనుకుంది— ఈవేళ సాయంత్రం వీలుచేసుకొని వెళ్ళి విజయ్‌ని చూసిరావాలి అని నిశ్చయించుకొని లోపలికి వెళ్ళింది.

విజయ్‌ని వెళ్ళి చూసిరావాలి అనుకున్నాక సుజాతకి మరి నిద్ర పట్టలేదు. శేఖర్ నిద్ర లేచేవరకు ఆగి అతనితో— "విజయ్ అన్నయ్య ఇంటికి వెడదామండీ!" అంది. శేఖర్ సరే నన్నాడు.

"అయితే అమ్మని కాఫీ వెయ్యమంటాను. తాగేసి బయలుదేరుదాం" అని తొందర పెట్టడం మొదలు పెట్టింది.

"లేడికి లేచిందే ప్రయాణం అని సామెత. మనం వెళ్ళినా విజయ్ ఆఫీసు నుంచి రావద్దూ? ఆరు గంటలకి వెళదాం" అని శేఖర్ మన్నితంగా మందలించాడు

సుజాత ఓ గంటసేపు కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరిగి ఆ తరువాత ఏం చీర కట్టుకోవాలా అని తర్జన భర్జన పడి ఆఖరికి తన పెళ్ళికి విజయ్ కొన్న చీర కట్టుకొని తయారైంది. శేఖర్ దగ్గరకు వెళ్ళి "మరి మీరు కూడా తయారవండి" అని తొందర పెట్టింది. శేఖర్ సుజాత కేసి పరిశీలనగా చూశాడు.

సుజాత ఇబ్బందిగా కదిలి, "విజయ్ నాకీ రంగు నచ్చుతుందని బజారంతా నన్ను వెంట పెట్టుకొని గాలించి ఈ చీర నా పెళ్ళికి కొన్నాడు. ఇది నేను కట్టుకుంటే విజయ్ ఆనందిస్తాడని కట్టుకున్నాను కాని, పరామర్శకి వెళుతూ ఈ చీర కట్టుకొని వెళితే ఏమన్నా అనుకుంటాడేమో! మార్చెయ్యనా పోనీ?" అని అడిగింది.

"విజయ్ భార్యపోయి ఆరు నెలలయింది సుజాతా! పోయినవాడున్న విచారం పదోనాడుండదు ఎవరికీ. విచారంలో ఉన్నవాడు ఎవరేం బట్టలు కట్టుకొని వచ్చారని చూడడు. విచారం తగ్గాక పట్టింపులు పెట్టుకొనే అవసరం ఉండదు. ఇదంతా మనస్సులో

పెట్టుకోక బలియదేరు.'' అన్నాడు శేఖర్.

"మీకు సెంటిమెంట్ మున్నా. మీరు నేను వచ్చిపోతే పదోరోజుకే మర్చిపోతారు— నాకు తెలుసు కాని, మా విజయ్ అన్నయ్య మా వదిన కెప్పుడైనా కాస్త జ్వరం వచ్చి అంఖణం పెడితే, తను కూడా అన్నం మానేసేవాడు'' అంది రెట్టిస్తూ. శేఖర్ జవాబు చెప్పలేదు.

సుజాతకి విజయ్ అంటే విపరీతమైన అభిమానమున్న విషయం శేఖర్‌కి తెలుసు. వాళ్ళిద్దరికీ ఏలాంటి చుట్టరికమూ లేదని కూడా తెలుసు. కొత్త పెళ్ళికొడుకు శేఖర్‌కి సుజాత విజయ్‌ని "మా అన్నయ్య'' అంటూ పరిచయం చేస్తే— "మీ అమ్మగారి వైపా, మీ నాన్నగారివైపా?'' అని శేఖర్ అడిగాడు. సుజాత పకపకా నవ్వుతుంటే శేఖర్ చిన్న బుచ్చుకున్నాడు. అది చూసి విజయ్ వాళ్ళ బంధుత్వం చెప్పాడు ఇది జరిగి అయిదు సంవత్సరాలు జరిగినా, విజయ్ చెప్పినవిషయం, విధానం శేఖర్‌కి గుర్తున్నది.

"ఒక విధంగా చూస్తే నేను సుజాతకి తండ్రివైపు బంధువునే- మా నాన్నగారు వాళ్ళ నాన్నగారు మంచి స్నేహితులు కనుక. మీ మామగారు ఫిజిక్స్ లెక్చరర్‌గా పని చేస్తున్న కాలేజీలోనే మా నాన్నగారు మేథమేటిక్స్ లెక్చరర్‌గా పని చేస్తూ ఉండేవారు. నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం, అంటే నాకు పెళ్ళయిన ఏడాదికి, మా నాన్నగారు ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేసి తనకి కాలేజీవాళ్ళ దగ్గరి నుంచి రావలసిన డబ్బు

మళ్ళీ పెళ్ళి

అయుకాని నాకో చిన్న ఇల్లు కొని పెట్టారు. ఆ మరుసటి నెల యాత్రలకని వెళ్ళిన మా నాన్నగారు తిరిగి రాలేదు. నాకు పదిహేను సంవత్సరాల వయస్సున్నప్పుడు మా అమ్మా, చెల్లెలు రైలు ప్రమాదంలో చనిపోయారు. మానాన్నగారు తిరిగి పెళ్ళి చేసుకోలేదు. అప్పుడు ఆయన వయస్సు నలభై. ఆ వయస్సువాళ్ళు ఆ రోజుల్లో పెళ్ళి చేసుకోవడం ఉన్నదేకాని, ఆయన చేసుకోలేదు. ఆయన ఆరోజుల్లోనే సన్యాసుల్లో కలిసి పోవలసింది. కానీ, నాకో ఇల్లు- ఇల్లాలు ఏర్పడేవరకు ఉండి, తన ప్రాబ్లమ్స్ అన్నీ సాల్వ్ చేసుకొని, తన బాధ్యతల శేషం మిగలకుండా చేసుకొని మరీ సన్యాసుల్లో కలిసిపోయారు. ఆయన ఉన్నంత కాలమైనా పోనీ మా యిద్దరిమధ్యా మాటలున్నాయా అంటే అవీలేవు. ఆయనెప్పుడూ ముభావంగా ఉండేవారు. అందుకే నేనెప్పుడూ సుజాతా వాళ్ళింట్లో గడిపేవాడిని. నాకంటే పదేళ్ళు చిన్నదైన సుజాత నాకు బాగా చేరువైంది. కొడుకుల్లేని ఆ దంపతులకి నేను కొడుకునయ్యాను సుజాత వాళ్ళ అమ్మ గారైన సుశీలమ్మగారిని పిన్ని అని పిలవటం అలవాటైంది. అవిడలో మా అమ్మనీ, సుజాతలో ఓ చెల్లెల్నీ చూసుకున్నాను. తెలియనివాళ్ళు సుశీలమ్మగారు నాకు స్వంత పిన్నేనని అనుకుంటారు అందుకని ఒక విధంగా చూస్తే నేను సుజాతకి తల్లివైపు బంధువుని'' అంటూ ఉద్రేకంగా తన్నుతాను పరిచయం చేసుకున్నాడు విజయ్.

సుజాత, శేఖర్ వెళ్ళేసరికి విజయ్ ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. తాళం వేసుకొని బయటకు వెళ్ళారు. అక్కడ గదిలో దీపం వేసుకోకుండా చీకటిలో విజయ్ విచారంగా కూర్చుని ఉంటాడని, పిల్లలు బితుకుబితుకు మంటూ వుంటారని, తను వెళ్ళి దీపం వేసి 'పిల్లల్ని చూసైనా మనస్సు మార్చుకో' అంటూ విజయ్‌కి చెప్పవలసి వస్తుందని ఊహించు కున్న సుజాత ఆశ్చర్యపోయింది. నిరాశ పొందింది కిటికీలోంచి కనిపిస్తున్న విజయ్ భార్య ఫోటోకి కనీసం ఓ వాడిన దండైనా లేదు!

"ఎక్కడికి వెళ్ళారో?'' అంది సుజాత.

"పిల్లల్ని తీసుకుని ఏ సినిమాకో వెళ్ళుంటాడు మీ అన్నయ్య'' అన్నాడు మామూలుగానే శేఖర్. కాని, అందులో వేళాకోళం కనిపించింది సుజాతకి.

"రేషన్లో ఏ పంచదారో తెచ్చుకోవడానికి వెళ్ళి ఉంటారు'' అనిసర్దిచెప్పుకొని శేఖర్‌తో తిరుగుముఖం పట్టింది. బహుశా తను వస్తుందని తెలిసి విజయ్ తన ఇంటికే వెళ్ళాడేమో అని అనుమానించింది. అయితే, విజయ్ ఆరోజు సుజాతా వాళ్ళింటికి రాలేదు.

దుర్గాష్టమి పొద్దున్న కూతురికి తలంటి పోసి పంబ్రాణిపొగ వేస్తుంటే స్నేహితురాలు శకుంతల బొమ్మల కొలువు పిలుపుకు వచ్చింది.

"తప్పకుండా రావాలేవ్, సుజాతా! ఇది మా అమ్మాయి పెట్టిన మొదటి బొమ్మల కొలువు'' అంది శకుంతల.

"మీలు మా యింటికి రావాలి. నేను బొమ్మలు పెడతాను'' అంటూ శకుంతల కూతురు బొట్టు పెట్టింది.

సాయంత్రం ఉత్సాహంగా బొమ్మల కొలువుకి వెళ్ళిన సుజాత సుడిగుండంలా ఉధృతమైన కోపంతో ఇంటికి వచ్చింది. రాగానే, "అమ్మా'' అంటూ ఓ పెద్ద కేక పెట్టింది.

"ఏమిటి?'' అంటూ సుశీలమ్మ చేతిలో గరిటతో సహా వచ్చి, గది మధ్యలో నిలబడి బుసలు కొడుతున్న సుజాతని — "ఏం జరిగిందే?'' అని అడిగింది.

"ఇది విన్నావా? అమ్మా! విజయ్ అన్నయ్య మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడట!'' అంది ఉద్రేకంగా.

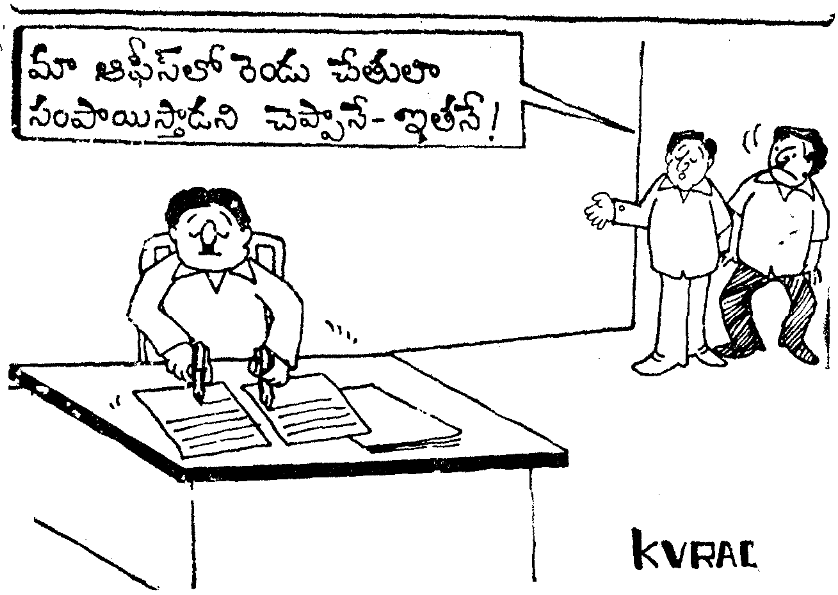

బాలి కార్టూన్లు

కార్టూన చిత్రప్రేమికులకో కానుక!

వ్యంగ్యచిత్రాభిమానులకో శుభవార్త!!

ప్రముఖ చిత్రకారుడు శ్రీ బాలి వ్యంగ్యచిత్ర వైభవం!

శ్రీ నండూరి రామమోహనరావు గారి పరిచయంతో వెలువడింది!

వెల 8 రూపాయలు

న్యూస్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్

ఏలూరురోడ్ విజయవాడ-2

మళ్ళీ పెళ్ళి

"ఎవరన్నారే ?" అని అడిగింది సుశీలమ్మ ఆశ్చర్యంగా.

"శకుంతల చెప్పింది. వాళ్ళ మిస్‌ని విజయ్ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడని వాళ్ళ స్కూల్లో పిల్లలు చెప్పారట ఆ పిల్ల వచ్చి - సుజాతక్కా ! మరేమో మీ విజయ్ అన్నయ్య మా మిస్‌ని పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడు, తెలుసా ? అని అడిగింది అంత మందిలోనూ దానితో అమ్మలక్కలంతా "మగవాడు భార్యను మరిచిపోవడానికెంతకాలం కావాలమ్మా ! కొందరు పెళ్ళాం పోయిన మరునాడే పెళ్ళి పీటల మీద కూర్చోగల సమర్థులు అంటూ ఎంత అవమానకరంగా మాట్లాడారో తెలుసా ? నేను సిగ్గుతో తల ఎత్తుకోలేక పోయాను" అంటూ ఒక్క బిగిని జరిగినదంతా చెప్పేసింది.

"విజయ్ నాతోగాని, మీ నాన్నగారితో గానీ ఓ ముక్క అయినా అనకుండా ..." సుశీలమ్మగారు నమ్మలేకపోయింది.

"విజయ్ రానీ, కడిగేస్తాను" అనేసి సుజాత తన గదిలోకి వెళ్ళి పోయింది.

నవమినాడు విజయ్ రాలేదు "ఏముంది ! ఆవిడగారితో షికార్లు కొడుతూ ఉండి ఉంటాడు" అనుకుంది అక్కసుగా సుజాత.

దశమినాడు పదిగంటల వేళ పిల్లల్ని తీసుకొని విజయ్ వచ్చాడు

"ఓహోహో ! విజయ్ గారా ? ఏమిటిలా వచ్చారు ?" అని అడిగింది వేళాకోళంగా, తను కూర్చున్న కుర్చీలోంచి లేవకుండా.

"అదేమిటి, సుజాతా ! ఈ వేళ విజయ దశమి గదా ! విజయదశమి నీ పుట్టినరోజన్న సంగతి నేనెలా మరచిపోతాననుకున్నావ్ ! నీ కోసం నిన్న బజారంతా తిరిగి ఈ చీర తెచ్చాను చూడు బాగుందా!" అంటూ చీర ఉన్న అట్టపెట్టె అందించాడు.

తలంటి పోసుకొని విరబోసుకున్న జుట్టు ఓ చేత్తో వెనక్కి నెట్టుకుంటూ, రెండో చేయి మునివేళ్ళతో అట్టపెట్టె మూత తెరిచి చూసింది

అప్పుడే గదిలోకి వచ్చిన శేఖర్ "కూర్చోండి, విజయ్‌గారూ" అని విజయ్‌తో అని "అమ్మమ్మ లడ్డూలు చేస్తున్నారు లోపలికి పొండి - మా పాప కూడ అక్కడే ఉంది" అంటూ పిల్లల్ని లోపలికి పంపాడు. విజయ్, శేఖర్ కూడా కూర్చున్నారు.

తేలిక కారు!

పెద్ద కార్ల తయారీలో ప్రసిద్ధి గాంచిన డేమ్లర్ బెంజ్ కంపెనీ వారు పెట్రోలును పొదుపు చేసే తేలిక రకం కారును తయారు చేశారు. ఈ క్రొత్త రకం డబ్ల్యు 201 మోడల్ కారు మధ్యరకం కార్ల కంటే కాస్త పెద్దదిగా కన్పించినా మిగిలిన వాటికంటే తేలికగా ఉంటుంది. నూరు కిలోమీటర్ల దూరానికి ఎనిమిది లీటర్ల పెట్రోలు సరిపోతుంది. ఈ కొత్త రకం కారులో 109 హార్స్ పవర్ యింజను అమర్చారు. అయితే 1983 నాటికి 68 హార్స్‌పవర్ యింజనుతో మరో రకం కారును మార్కెట్లో ప్రవేశ పెట్టగలరని ఆశిస్తున్నారు.

"అయితే, నీ కింకా నేను గుర్తున్నా మన్నమాట !" అంది సుజాత.

"అదేమిటి, సుజాతా ! నేను మిమ్మల్ని మరచిపోవడమేమిటి ?" అన్నాడు విజయ్, ఈ నిష్ఠూరాలెందుకో అర్థంకాక.

"ఈ మధ్య కొత్తగా దొరికిన ఆవిడ స్నేహంలో పడి వదినే మరచిపోయిన నువ్వు, మమ్మల్ని మరిచిపోయినా పోయుంటావ్ అనుకున్నాను." సుజాతకి బాధగానే ఉంది పరామర్శ ఇలా సాగుతున్నందుకు కాని, వదిన పోయిన మరునెల్లోనే పెళ్ళికొడుకుగా మారుతున్న విజయ్‌ని సుజాతలోని స్త్రీ జాతి ప్రతినిధి క్షమించలేక పోతూంది.

"కొత్త ఆవిడ ఎవరు ?" విజయ్ అనుమానంగా అడిగాడు.

"నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోబోయే స్కూల్ టీచర్ !" సుజాత వాడిగనే సమాధానం ఇచ్చింది.

"అప్పుడే నీ దాకా ఎలా వచ్చింది ? నువ్వు వచ్చి రెండు రోజులన్నా కాలేదే " విజయ్ ఆశ్చర్యపోయాడు

"లోకం కోడై కూస్తోంది. ఏం, అబద్ధమా ?" అని నిలదీసింది - లోపల కనీసం విజయ్ అబద్ధం అని కొట్టి పారెయ్యాలని కోర్కుంటూ.

"నిజమే ! ఆ విషయమే పిన్నితోనూ, బాబాయ్‌తోను చెబుదామని వచ్చాను నేనా

నిర్ణయం తీసుకుని కూడా వారం రోజులే అయ్యింది. కాని, ఈ విషయం ఇంత త్వరగా పాకి నీకు చేరుతుందని అనుకోలేదు''

"వదిన పోయి ఆరునెలలయినా కాలేదు. నీ కప్పుడే 'మళ్ళీ పెళ్ళి' మీదికి మోజు పోయిందా ?''

విజయ్‌కి చెళ్ళున చెంప మీద కొట్టినట్టయింది

"లేదు సుజాతా ! లేదు నేను మీ వదినను మరచిపోలేక పోతున్నాను. ఆమెను మరచిపోయి లోకప్రవృత్తిలో పడటానికి నాకు తోడు కావాలి'' అన్నాడు తల వంచుకునే విజయ్.

"మేమంతా లేమా నిన్ను మామూలు మనిషిని చెయ్యడానికి? నీ పిల్లలు పెద్దవాళ్ళే కదా ! వాళ్ళని కనిపెట్టుకుని ఉండక్కర్లేదు కదా ఎవరూను!''

దానికి విజయ్ సమాధానం చెప్పలేదు. సమాధానం అనుకోనిచోటు నుండి వచ్చింది. "నా కర్థమైంది, సుజాతా ! నువ్వు విజయ్‌ని ప్రేమిస్తున్నావ్'' అన్నాడు శేఖర్. విజయ్ దిమ్మెరపోయాడు.

"అవును. ఒక సోదరుడుగా ప్రేమిస్తున్నాను'' అంది ఏ తొట్రుపాటు లేని కంఠ స్వరంతో సుజాత.

"లేదు ప్రియుడుగానే ప్రేమిస్తున్నావ్! నీ ప్రేమానురాగాల నైజం ఏదో నీ కర్థమవక ముందే అతనికి పెళ్ళయింది అందుకే అది నీ కర్థంకాలేదు. కానీ, ఈ రోజున అది నీలో అమాయకంగా బయట పడుతోంది'' అన్నాడు దృఢంగా శేఖర్.

"లేదు. మా ఇద్దరిది అన్నా చెల్లెళ్ళ సంబంధం, అనుచితమైన ప్రేమ లేదు. మీరు నమ్మాలి'' అన్నాడు దీనంగా విజయ్, శేఖర్‌కి అనుమానం కలిగితే సుజాత జీవితం ఎంత భయంకరంగా ఉంటుందో ఊహించుకుని.

"ఎందుకని నమ్మాలి? మీరేమన్నా తోబుట్టువులా? కనీసం రక్త సంబంధం ఉన్న మాటాలా?'' శేఖర్ ధోరణిలో మార్పు లేకుండా అన్నాడు, గొంతు పెంచి మరీ.

"నాకు చిన్నప్పుడే మా అమ్మా, చెల్లెలూ చచ్చిపోయారు. సుశీలమ్మపిన్నీ, సుజాతా వాళ్ళని మరిపించి నా మనస్సుని కుదుట బరచారు'' అని విజయ్ చెబుతున్న సమయానికి, శేఖర్ గొంతువిన్నసుశీలమ్మ వంటింట్లోంచి వచ్చి గుమ్మానికానుకుని నిలబడింది.

"అయితే నువ్వూ, అత్తగారూ అతని మనస్సు అతని తల్లిమీదనుంచి, చెల్లెలుమీద నుంచి మళ్ళించారు అదే మీ అనుబంధం అన్న మాట?'' అని శేఖర్ సుజాతను సూటిగా అడిగాడు.

సుజాత అవునన్నట్టు తల ఊపింది. సుజాత కళ్ళనిండుకు నీళ్ళొచ్చాయి. సుశీలమ్మ ఆగలేక – "ఈ వేళ అమ్మాయి పుట్టిన రోజు అమ్మాయిని ఏడిపించకు బాబూ!'' అని వేడుకొంది.

"మీ రాగండి అత్తగారూ! ఏడవడానికి ఇష్టం లేని వారికి ఇతరులని మాటలనే అధికారం కూడా లేదు. తను విజయ్ చెల్లెల్ని, మీరు విజయ్ తల్లిని మరిపించగలగటం గురించి గర్వపడే సుజాత–మరొకరు విజయ్ చనిపోయిన భార్యను మరిపించడానికి చేసే ప్రయత్నం లేక విజయ్ మరొకరిద్వారా శాంతి పొందటం సహించలేక పోతోంది. ఆ విషయం తన నోటి ద్వారా అనిపిద్దామనే ఈ మాటలన్నీ అన్నాను. నాకు వాళ్ళిద్దరి మీదా అనుమానం ఎప్పుడూ లేదు. విజయ్ మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోక పోతే పిల్లల గతి ఏమిటి?'' అని ప్రశ్నించాడు శేఖర్.

భర్త తనని అనుమానించటంలేదన్న విషయం తెలుసుకున్న సుజాత వెంటనే పుంజుకుని "విజయ్ తండ్రి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోకుండా విజయ్‌ని పెంచలేదా?'' అని అడిగింది.

దీనికి విజయ్ సమాధానం చెప్పాడు— "నిజానికి పెంచలేదు నాకు తిండీ, గుడ్డా ఇవ్వటం తప్పించి ఆయన నాకేం ఇవ్వలేదు. స్కూల్ నుంచి ఇంటికి వచ్చేసరికి వేడివేడిగా టిఫిన్ చేసి పెట్టే మనిషికి జ్వరం వచ్చినప్పుడు రోజులో రెండు మూడు సార్లు వచ్చి చూసే మనిషీ, పిన్ని కాకుండా రోజంతా నన్నే అంటిపెట్టుకుని ఉండే మనిషి కావాలని ఉండేది. నాన్న అమ్మ పోయిన విచారంలో నాతో మాట్లాడకుండా ఉండేకంటే ఎవర్నయినా పెళ్ళి చేసుకుంటే బాగుండేది, ఇల్లు కళకళలాడుతూ ఉండేదనిపించేది. ఆ ఒంటరితనం భరించలేక ఆయన సన్యాసుల్లో కలిసిపోయాడనిపిస్తుంది నా పిల్లలకి నా ద్వారా అటువంటి బాధ కలగరాదనే ఉద్దేశంతోనే ఈ పెళ్ళికి సిద్ధపడ్డాను. నా పిల్లలకి వేరే ఇంట్లో తల్లిని వెతుక్కోవలసిన శ్రమ తప్పిద్దామనుకున్నాను.''

"ఇలాంటి పరిస్థితుల్లోనే ఓ ఆడదుంటే ఆమె పెళ్ళిని మీ మగవారు సమర్థిస్తారా ? సమర్థించరే మరి !'' అని అడిగింది సుజాత –శేఖర్‌ని, విజయ్‌ని కాని దానికి సమాధానం అప్పుడే ఆ గదిలోకి అడుగు పెట్టిన సుజాత తండ్రి ఇచ్చాడు.

"ఇటువంటి పరిస్థితుల్లోనే ఓ ఆడది ఉండి ఆమె వివాహం చేసుకుంటే తప్పేం

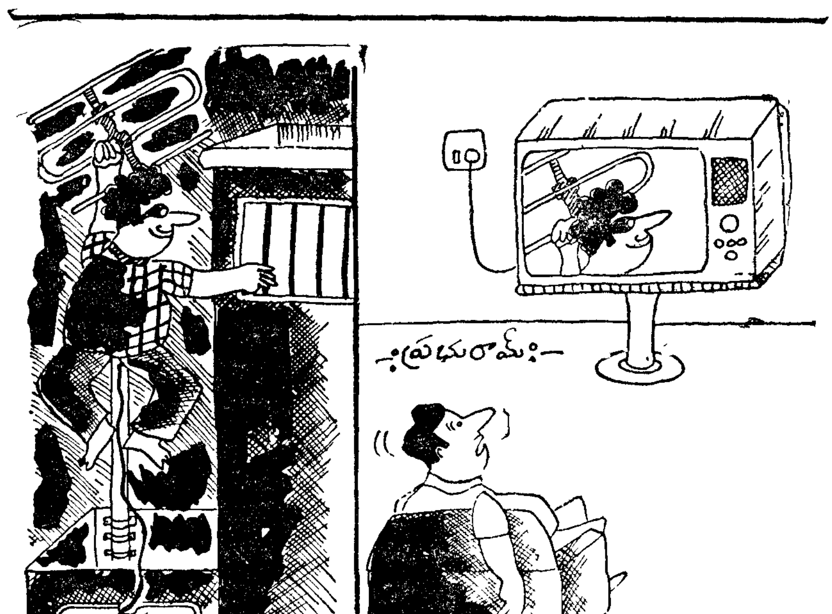

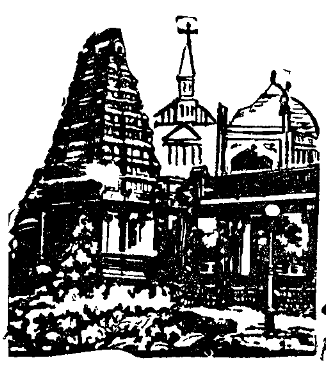

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

భ గ వ ద్వి శ్వా స ం

భగవంతుని యందు ఎక్కువ భక్తి కలిగి ఉన్నంత మాత్రాన, ఎక్కువ కాలం ధ్యానంలో మునిగి ఉన్నంత మాత్రాన ఎక్కువ ప్రయోజనం ఉండదు. వానికంటె ముఖ్యమైనది దేవుని యందు విశ్వాసం. అదే ముఖ్యం. అది లేనప్పుడు భక్తి, ధ్యానాలు ఉన్నా, లేకపోయినా ఒక్కటే !

బాగ్దాదు పట్టణంలో ఒక గొప్ప ధనవంతుడు ఉండేవాడు. అతనికి దైవభక్తి ఎక్కువ. భగవద్విశ్వాసం అమితం. గర్వరహితుడు. అతని కుమార్తె కూడా అన్ని విధాలా తండ్రిని పోలినదే! ఆ అమ్మాయిని తగిన వరునికిచ్చి పెండ్లి చెయ్యాలని అతని సంకల్పం. ధనవంతుల మీదికి అతని దృష్టి పోలేదు. సాధారణంగా ధనికులు అహంకార పూరితులని, వారికి దైవభక్తి, భగద్విశ్వాసం ఉండదని అతని అభిప్రాయం దరిద్రుడైనా మంచి వరుడు కావాలని అతని కోరిక.

అతడు వరాన్వేషణ చేస్తూ చేస్తూ ఒక శుక్రవారంనాడు ఒక మసీదుకు వెళ్లాడు. లోపల జరుగుతున్న నమాజులో తానూ పాల్గొన్నాడు. ప్రార్థన ముగిశాక అందరూ వెళ్లిపోయారుగాని, ఒక యువకుడు తదేక నిష్ఠతో ఇంకా మోకాళ్లమీద కూర్చుండి ప్రార్థన చేస్తూనే వున్నాడు. అతని దైవభక్తి ధనికునికి నచ్చినది. "నీకు పెళ్లి కాలేదను కుంటాను. కన్యనిస్తే వివాహం చేసుకుంటావా ?" అని అడిగాడు. "నేను దరిద్రుణ్ణి. కాపురం సూర్యచంద్రులు కాన్వచ్చే చిన్న గుడిసెలో. క్రింద నేల ఎత్తు పల్లాలతోడి మట్టినేల. నా కెవ్వరు పిల్ల నిస్తారు ?" అన్నాడు. "నేనిస్తాను" అని చెప్పి ఆ ధనికుడు తన పుత్రికను అతనికిచ్చి పెళ్లిచేశాడు.

ఉత్తమురాలైన ఆ కన్య భర్త యిల్లు ప్రవేశించింది. ఇల్లు పరిశుభ్రంగా లేనందున ఊడ్చుటకు ప్రారంభించింది. ఒక మూల మూతతో ఒక పాత్ర కానరాగా "అదేమిటి ?" అని భర్త నడిగింది. "రేపటికోసం దాచి ఉంచిన రొట్టె లందులో ఉన్నవి" అన్నాడు. ఆమె కాశ్చర్యం కలిగింది. "మనకు ఆకలి కల్గించిన అల్లాయే రొట్టెను కూడా ఇవ్వడా ? రేపటికోసం దీన్ని దాచుకోవాలా ? అయితే, నీకు దేవునిపై విశ్వాసం లేదన్న మాట ! నీ భక్తి, ప్రార్థన నటనయేనా ? నీకూ, నాకూ పొత్తు కుదరదు"అని అంటూ అక్కడి నుంచి తండ్రి యింటికి వెళ్లిపోయింది.

భగవద్విశ్వాసం లేనివారి భక్తి, ప్రార్థన నిష్ప్రయోజన మైనవి.

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి చిన్న కథ ననుసరించి.)

మ ళ్ళీ పె ళ్ళి

లేదు కాని, ఆమెను పెళ్లి చేసుకునేంతగా మన సంఘం ఎదగలేదు. అందుకని విజయ్ లాంటి వాళ్ళు మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకోరాదు అనడం తప్పు. అటువంటి స్త్రీలు పెళ్లి చేసుకోవడానికి మనం సరైన వాతావరణం కల్పించాలి. రేపు మనవాళ్ళెవరైనా అల్లాంటిపిల్లను చేసుకుంటానంటే 'పిల్లలు కూడా ఉన్నదాన్ని పెళ్లి చేసుకోవడమేమిటి, ఛీ!' అనకూడదు. అల్లాగే పూర్వం రోజుల్లో నలభై ఏళ్ళవాడికి పన్నెండేళ్ళ పిల్లనిచ్చి పెద్దలు పెళ్లి చేసేవారు. అది తప్పే! కాని, ఈ రోజుల్లో ఏభైఏళ్ళ వాడిని ఇరవైఏళ్ళ పిల్ల ప్రేమించి చేసుకుంటే వద్దనడానికి మనం ఎవరం ?"

"అయితే, విజయ్ ఆరునెలలయినా తిరక్కుండా ..." అంటున్న సుజాతని అడ్డుకొట్టి "ఎన్నినెలలు తిరిగితే ఫరవాలేదట ! ఏడాదా ? రెండా ? మూడా ? ఎవరు చెపుతారు ? ఎవరు భార్యవల్ల ఎక్కువ సుఖపడ్డారో వాళ్ళకి భార్యా వియోగదుఃఖం అధికంగా ఉంటుందని, అటువంటి వాళ్లే తొందరగా మళ్లీ పెళ్ళికి సిద్ధపడతారనీ ఇంగ్లీషులో ఓ వాడుకుంది" అన్నాడాయన.

"ఇంతకీ పిల్ల వివరాలేమిటి నాయనా ?' అని అడిగింది సుశీలమ్మ.

"ఆవిడ ఆడపిల్లల స్కూల్లో సోషల్ స్టడీస్ టీచర్. ముప్పై ఏళ్ళుంటాయి. ఒక రోజు మా అమ్మాయి స్కూలుకి లేటుగా వెళ్ళిందని ఇంటికి పంపించి వేసింది. మర్నాడు విషయం కనుక్కుందామని, నాకు వంటలో సహాయం చెయ్యటంవల్ల ఆలస్యం అయిందని క్షమాపణలు చెప్పకునే ఉద్దేశంతో వెళ్ళాను. అల్లా పరిచయమైంది ఆవిడ — నెమ్మదిగా ఆవిడకూడా నా లాంటి పరిస్థితుల్లోనే ఉండి మగపని, ఆడపని చేసుకోలేక సతమతమవుతోందని తెలుసుకున్నాను. వారంరోజుల క్రితం ఆమెను నేను పెళ్లి చేసుకుంటానన్నాను మొదట్లో భయపడినా, తరువాత ఒప్పకుంది బాబయ్యగారితో అంతకుముందే చెప్పాను. ఆమెను ఒప్పుకోని ముందు, తరువాత పిన్నికి వచ్చచెప్పుదువుగానీలే అన్నారాయన."

"వచ్చజెప్పడానికేముంది?" అని అడిగింది సుశీలమ్మ.

"ఆమెకు పూర్వమే పెళ్ళయింది. భర్త వదిలిపెట్టిన నిర్భాగ్యురాలు. ఒక కొడుకున్నాడు" అని అసలు విషయం చెప్పాడు విజయ్.

"పెళ్ళయి పిల్లాడున్నదాన్నా!" అంటూ సుజాతా, సుశీలమ్మా ఆశ్చర్యపోయారు.

"మిమ్మల్ని చూసి నేను గర్విస్తున్నాను, విజయ్! ఆడవాళ్ళకి కొన్ని పాప్యులర్ సెంటిమెంట్స్ ఉంటాయి. ఇందాకా 'ఆరు నెలలు తిరక్కుండానే ..'అన్నవాళ్ళే 'పిల్లలున్నవాన్నా' అంటున్నారు. ఫర్‌గెట్ వాట్ దే సే నౌ. దే విల్ బి ఆల్‌రైట్ సూన్" అన్నాడు శేఖర్, స్నేహపూర్వకంగా విజయ్ చెయ్యి నొక్కుతూ.